

...

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

végzése

Az ügy száma:

Kfv.V.35.238/2025/2.

A tanács tagjai:

dr. Darák Péter a tanács elnöke

Ságiné dr. Márkus Anett előadó bíró

dr. Márton Gizella bíró

dr. Demjén Péter bíró

dr. Stefancsik Márta bíró

A felperes:

felperes1 Kft.

(cím1)

A felperes jogi képviselője:
ügyvéd, cím2)

dr. Kujbus Ügyvédi Iroda (dr. Kujbus Mária

Az alperes:

NAV Központi Irányítás (cím3)

Az alperes jogi képviselője:

dr. Csillag Bernadett kamarai jogtanácsos

A per tárgya:
közigazgatási per

végrehajtási ügyben hozott végzés elleni

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálattal támadott határozat: a Debreceni Törvényszék 2025. szeptember 1.

napján kelt 15.K.700.730/2025/10. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes és - a jelen ügyben perben nem álló - név1 közös tulajdonában lévő, hrsz hrsz alatti ingatlan megosztását követően létrejött hrsz2 hrsz alatti ingatlant (a továbbiakban: tárgyi ingatlan) a kisajátítási hatóság a határozatával kisajátította, a hrsz3 hrsz alatti ingatlan a felperes és név1 tulajdonában maradt.

[2] A kisajátítási hatóság kötelezte a kisajátítást kérőt, hogy fizessen meg név1nek 177.956.966 forint, a felperesnek 63.294.671 forint kártalanítást, továbbá kötelezte név1t, illetve a felperest, hogy a kártalanítás megfizetését követő hatvanadik napig bocsássák birtokba a kisajátítást kérő részére a kisajátítással érintett ingatlant. A kisajátítást kérő a megállapított kártalanítási összeget a felperesnek és név1nek 2023. november 27-én megfizette, amely összeg jogi képviselőjük letéti számláján van.

[3] A felperes keresettel támadta a határozatot, amely perben az elsőfokú bíróság 2024. február 5. napján azonnali jogvédelem keretén belül elrendelte a keresetlevél benyújtásának teljes halasztó hatályát, majd a 2024. március 8. napján kelt jogerős közbenső ítéletével a keresetet a jogalap tekintetében elutasította. A felperes felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria 2024. június 27. napján elrendelte a felülvizsgálati kérelem halasztó hatályát, majd 2024. október 10. napján hozott Kfv.I.37.391/2024/13. számú ítéletével - az indokolás pontosításával - hatályában fenntartotta a jogerős közbenső ítéletet; megállapította továbbá, hogy a felülvizsgálati kérelem halasztó hatályát elrendelő végzés hatályát veszítette.

[4] A kisajátítási hatóság elrendelte a birtokbaadási kötelezettség végrehajtását a 2024. május 23. napján kelt ügyiratszám ügyiratszámú végzésével (a továbbiakban: végrehajtást elrendelő végzés), valamint külön végzéssel megkereste az adóhatóságot a meghatározott cselekmény végrehajtása érdekében (a birtokba bocsátás foganatosítása végett). A felperes keresettel támadta a végrehajtást elrendelő végzést, amely perben az elsőfokú bíróság 2024.

július 12. napján elrendelte a keresetlevél benyújtásának teljes halasztó hatályát a végzésre nézve, majd 5.K.701.049/2024/14. számú jogerős ítéletével a keresetet elutasította, egyúttal megállapította, hogy az azonnali jogvédelmet elrendelő végzés 2024. november 13. napján hatályát veszti.

[5] Az elsőfokú adóhatóság 2024. december 2. napján helyszíni eljárási cselekményt végzett a tárgyi ingatlanon, és a felvett jegyzőkönyvben megállapította, hogy a tulajdonosok az ingatlan birtokba bocsátására vonatkozó kötelezettségüknek önként nem tettek eleget. A felperes 2024. december 5. napján végrehajtási kifogást terjesztett elő, amelyben a december 2. napján fogatosított eljárási cselekmény megsemmisítését kérte.

[6] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága a 2025. január 6. napján kelt, iktatószám iktatószámú végzésével a végrehajtási kifogást elutasította, és a sérelmezett intézkedést helybenhagyta. A felperes fellebbezése folytán eljár alperes a 2025. március 24. napján kelt, iktatószám1 iktatószámú végzésével (a továbbiakban: alperesi végzés) az elsőfokú végzést helybenhagyta.

[7] Az alperesi végzés indokolása szerint az adóhatóság a behajtást kérő megkeresése és a végrehajtást elrendelő végzés alapján köteles volt a meghatározott cselekmény végrehajtásának fogatosítása iránti intézkedni; amelyre csak azt követően került sor, hogy a behajtást kérő 2024. november 22. napján arról tájékoztatta, hogy az azonnali jogvédelem megszűnt és a végrehajtásnak nincs akadálya. Az alperes kiemelte, hogy az adóhatóság által fogatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény (a továbbiakban: Avt.) 106. § (6) bekezdése értelmében a megkeresésben foglaltakat nem vizsgálhatta felül, ahhoz kötve volt. Az 5.K.701.049/2024/14. számú jogerős ítélet kifejezetten tartalmazta, hogy az azonnali jogvédelem 2024. november 13. napján veszti hatályát, így alaptalanul hivatkozott a felperes arra, hogy a kisajátítási határozatban megállapított teljesítési határidő az ítélet kézbesítésétől kezdődött. Utalt arra is, hogy a megkereső hatóság tájékoztatása szerint a teljesítési határidő 2024. január 26. napján lejárt, ezen időpontot pedig az Avt. 106. § (6) bekezdése alapján nem vizsgálhatta felül, így a helyszíni cselekmény 2024. december 2-i lefolytatásának nem volt akadálya. Hangsúlyozta, hogy a behajtást kérő az eredeti megkeresésben valóban feltüntette a cselekmény „halasztást nem tűrő” jellegét, azonban ezt utóbb a VHCSSEL adatlapon módosította, és emiatt az adóhatóság a 2024. december 10-re kitűzött birtokbaadási cselekményt elhalasztotta. Erről a felperest is tájékoztatta, akit ezáltal nem ért jogsérelem. Jogszerűen járt el az adóhatóság, amikor nem fogadta el a felperesi jogi képviselő papír alapon benyújtott meghatalmazását, ő ugyanis elektronikus kapcsolattartásra köteles. Végül utalt rá, hogy a felperes kártalanítási összeggel kapcsolatos sérelmeit nem bírálhatta el, azok ugyanis a kisajátítási határozat jogalapját érintik, amelynek vizsgálatára nincs hatásköre.

A jogerős ítélet

[8] A felperes keresetlevelet terjesztett elő az alperesi végzés jogszerűségének vizsgálata iránt, a keresetet az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével elutasította.

[9] Ítéletének indokolásában az Avt. 29. § (1) bekezdésére, 106. § (6)-(7) bekezdéseire, 122. § (1) bekezdésére és 21. §-ára utalással kifejtette, hogy a felperes végrehajtási kifogásában tartalmilag több, egymástól elkülönülő, a vitatott végrehajtási cselekményhez közvetlenül nem kapcsolódó, különböző jogorvoslati fórumokra tartozó körülményt kifogásolt.

[10] Rögzítette, hogy az adóhatóság nem követett el jogszabálysértést, amikor azt állapította meg az eljárási cselekmény során, hogy a felperes önként nem teljesített. A felperesnek 2024. január 26. napjáig kellett volna birtokba bocsátania a tárgyi ingatlant, ezt követően sem a végrehajtás elrendelésének időpontjában (2024. május 23.), sem pedig a végrehajtási cselekmény foganatosításának időpontjában (2024. december 2.) nem állt fenn a keresetlevél halasztó hatálya, tehát nem volt akadálya végrehajtási cselekmény foganatosításának. Ekként annak sem volt jelentősége, hogy a felperes mikor vette át az ítéleteket, illetve mikor nyújtotta be a keresetleveleket. Kiemelte, hogy a végrehajtási eljárás megszüntetésének Avt. 18. §-ában foglalt okai nem álltak fenn, illetve azokra a felperes sem hivatkozott. Megállapította, hogy a VHCSSEL nyomtatvány nem feleltethető meg a végrehajtási lapnak, így annak visszavonása nem kérelmezhető, továbbá annak kijavítására az Avt. 106. § (7) bekezdése alapján csak a behajtást kérő jogosult.

[11] Indokolásában meghatározta, hogy az ügyben mi minősül végrehajtható okiratnak az Avt. 29. § (1) bekezdés 7. pontja szerinti fogalomra tekintettel [„az általános közigazgatási rendtartáson alapuló végrehajtás esetén a behajtást kérő hatóság megkeresésének mellékletét képező, annak alapjául szolgáló döntés – ide értve a meghatározott cselekmény végrehajtását is – ”]. Ezzel összefüggésben megállapította, hogy a kisajátítási hatóság birtokbaadási kötelezettség végrehajtását elrendelő végzésével szemben a felperes közigazgatási pert indított, azonban a bíróság a keresetét jogerősen elutasította, így a végrehajtási eljárás megindítása nem volt jogsértő. Kiemelte, hogy az ezen ítélethez fűződő anyagi jogerőhatás kizárja, hogy a felperes vitássá tehesse a birtokbaadási kötelezettség kikényszerítésére irányuló végrehajtási eljárás megindításának jogszerűségét, illetve azt, hogy a teljesítési határidő letelt. Utalt rá, hogy az adóhatóság jogszerűen állapította meg, hogy nincs jogszabályi felhatalmazása a végrehajtás elrendelése feltételeinek vizsgálatára. A behajtást kérő a VHCSSEL nyomtatványon tévesen feltüntetett „halasztást nem tűrő” kitélt hivatalból javította, így a felperest e körben nem érte jogsérelem. Végül rögzítette, hogy a felperest azáltal sem érte jogsérelem, hogy jogi képviselőjének meghatalmazását nem tudta papír alapon benyújtani.

A felülvizsgálati kérelem

[12] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelynek befogadását a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ad) alpontjai alapján kérte.

[13] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti befogadási ok körében szükségesnek tartotta a Kúria állásfoglalását abban a jogkérdésben, hogy az Avt. 106. § (6)

bekezdése alapján a végrehajtást foganatosító adóhatóság vizsgálhatja-e a végrehajtás elrendelése feltételeinek fennállását.

[14] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti befogadási ok körében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte az Avt. 106. § (6)-(7) bekezdéseit, nem merítette ki a keresetet, ítéletének indokolása pedig hiányos. Állította, hogy az elsőfokú bíróság a Kp. 86. § (1) bekezdésébe és 2. § (1)-(4) bekezdéseibe ütköző módon nem merítette ki a keresetét, ugyanis az ítélet nem tartalmaz rendelkezést az eljárás megszüntetésével kapcsolatos kereseti kérelem tárgyában, továbbá nem tért ki a végrehajtás időelőttiségével, a kérelem tartalom szerinti elbírálásával és a végrehajtás megszüntetése iránt kérelemmel kapcsolatos jogséremlere. Sérelmezte a jogerős ítélet azon megállapítását, miszerint a keresetben különböző jogorvoslati fórumokra tartozó körülményeket kifogásolt. Előadta, hogy a jogerős ítélet nem tartalmaz rendelkezést és indokolást a kereset minden egyes részére, jogi indokolása pedig túl általános, ezáltal sérült a Kp. 2. § (1)-(2) bekezdése, 86. § (1) bekezdése, illetve a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 341. § (1) bekezdése és 346. § (4)-(5) bekezdései.

[15] Az ügy érdemében előadta, hogy a VHCSEL nyomtatványon a „halasztást nem tűrő” kitétel jogsértő szerepeltetése annak kijavítása ellenére is jogsérelmet okozott, mivel az tette lehetővé a végrehajtási cselekmény 2024. december 2. napján történő foganatosítását. Utalt rá, hogy a birtokbaadásra vonatkozó határidő az időközben elrendelt azonnali jogvédelem folytán nem kezdődött meg, így hiányzott a végrehajtás foganatosításának az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 132. § szerinti feltétele. Kifogásolta, hogy az adóhatóság az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény 46. §-ába ütköző módon nem a tartalma szerint bírálta el a végrehajtás megszüntetése iránti kérelmét, ezt pedig az elsőfokú bíróság nem észlelte, megsértve ezzel a Kp. 85. § (1) bekezdését és 86. § (1) bekezdését. Állította, hogy az adóhatóságnak az első végrehajtási cselekményt megelőzően az Avt. 106. § (6)-(7) bekezdései alapján vizsgálnia kellett volna, hogy fennállnak-e a behajtási eljárás megindításának feltételei. Kiemelte, hogy a Kúria 2024. június 27. napján helyt adott az azonnali jogvédelem iránti kérelmének, a behajtást kérő pedig csak június 28. napján küldte meg a VHCSEL adatlapon a végrehajtás foganatosítása iránti kérelmét, amit az azonnali jogvédelem már kizárt. Állította, hogy végrehajtási kifogásában nem csak az eljárási cselekményt, hanem a végrehajtás időelőttiségét is sérelmezte. Kifogásolta, hogy az adóhatóság az önkéntes teljesítésre vonatkozó felhívás nélkül, az Avt. 6. §-ába ütköző módon indította meg a végrehajtást, amikor első végrehajtási cselekményként helyszíni eljárási cselekményt foganatosított. Részletesen kifejtette, hogy álláspontja szerint jelen ügyben miért nem volt helye a végrehajtási cselekmény Avt. 122. § (6) bekezdés b) pontja szerinti, halasztást nem tűrő foganatosításának. Végül vitatta a jogerős ítéletnek a meghatalmazás papír alapon történő benyújtására vonatkozó megállapításait.

A Kúria döntése és jogi indokai

[16] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei – az alábbiak szerint – nem állnak fenn.

[17] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére

kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[18] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, annak fennállását bizonyítani és azt – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[19] A felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását egyfelől a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján kérte. A joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn [7/2023. Jogegységi határozat], míg a joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a befogadás akkor indokolt, ha az egységes bírói gyakorlatnak a befogadási kérelemben megfogalmazott elvi okból történő változtatása indokolt lehet, vagy olyan új elvi jelentőségű jogkérdés merült fel, amely a Kúria állásfoglalását igényli.

[20] A felperes elvi jelentőségű jogkérdésként jelölte meg, hogy a meghatározott cselekmény végrehajtását foganatosító adóhatóság az Avt. 106. § (6) bekezdése alapján köteles-e vizsgálni a behajtást kérő megkeresése alapján azt, hogy fennállnak-e a meghatározott cselekmény végrehajtásának feltételei. A Kúria ugyanakkor rámutat arra, hogy e jogkérdésben már állást foglalt a Kfv.V.35.098/2025/8. számú határozatában. A Kúria e határozatának [28] bekezdésében már kimondta, hogy „[a] végrehajtás foganatosítása során a végrehajtást foganatosító adóhatóság ugyanakkor az Avt. 106. § (6) bekezdése alapján [...]”

a behajtást kérő megkereséséhez kötve van. Ezért a végrehajtható okiratban szereplő kötelezés jogalapját érintő felperesi előadás vizsgálatára nem a végrehajtást foganatosító hatóság, hanem a behajtást kérő jogosult [...]” Erre figyelemmel megállapítható, hogy a jelen ügyben felmerült elvi jogkérdésben a Kúria már állást foglalt közzétett határozatában, a Kúria pedig nem látott okot arra sem, hogy az abban foglalt jogértelmezéstől eltérjen. A Kúria kiemeli azt is, hogy annak vizsgálata, hogy a konkrét, egyedi ügyben fennálltak-e a végrehajtás foganatosításának feltételei, illetve hogy a kisajátítási határozat és a végrehajtást elrendelő végzés vonatkozásában az azonnali jogvédelem mely időintervallumokban állt fenn, és az kihatott-e a végrehajtás foganatosításának jogszerűségére, nem elvi jelentőségű jogkérdés, hanem a bizonyítékok értékelését igénylő egyedi jogkérdés. Mindezek alapján a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján történő befogadására nem kerülhetett sor.

[21] A felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján is kérte. A kérelmezőt e befogadási okra való hivatkozás esetén a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján indokolási kötelezettség terheli, amelynek keretében be kell mutatnia, hogy az eljárási szabályszegés a konkrét ügy érdemére kihatással volt, továbbá hogy annak ténybeli alapja kétséget ébreszt a jogerős határozat helytállósága tekintetében oly mértékben, hogy az további érdemi vizsgálat nélkül nem megítélhető [Kfv.II.38.030/2021/2., Kfv.VII.45.269/2022/2., Kfv.I.35.472/2022/3.; Kfv.II.37.690/2023/2.; Kfv.V.35.285/2023/2.; Kfv.V.35.008/2024/2.; Kfv.V.35.127/2024/2.; 2/2024. (XII.03.) KK. vélemény 5. pont].

[22] A felperes eljárási szabályszegésként egyfelől a bizonyítékok téves mérlegelésére és a Pp. 279. § (1) bekezdésének sérelmére hivatkozott. A Kúria ugyanakkor rámutat arra, hogy a felülvizsgálati eljárás során jogkérdésekben dönt, nem pedig a kereset ismételt elbírálását végzi, így a felülvizsgálati eljárásban a közigazgatási szerv és az elsőfokú bíróság által figyelembe vett bizonyítékok ismételt egybevetésére és értékelésére, a bizonyítás eredményének felülmérlegelésére – iratellenesség és kirívóan okszerűtlen mérlegelés hiányában – nincs lehetőség [ld. pl. Kfv.II.37.904/2020/2.; Kfv.I.35.316/2021/2. Kfv.II.37.673/2021/2.; Kfv.I.37.431/2022/3.; Kfv.I.37.761/2022/2.; Kfv.II.37.760/2022/2.; Kfv.III.37.028/2022/2.; Kfv.II.37.220/2023/2.; Kfv.V.37.686/2023/3.; Kfv.V.35.285/2023/2.; Kfv.V.35.005/2024/2.]. Az elsőfokú bíróság ítéleti indokolásának [20] bekezdésében számot adott arról, hogy az ügyben elrendelt azonnali jogvédelem miért nem jelentette akadályát a végrehajtási cselekmény foganatosításának, a Kúria e körben nem észlelt kirívó okszerűtlenségre vagy iratellenességre utaló körülményt sem. A behajtást kérő megkeresésében foglaltak jogalapjával, tehát a végrehajtás jogalapjával, valamint a végrehajtás elrendelésének feltételeivel kapcsolatos bizonyítékok értékelését pedig az elsőfokú bíróságnak nem is kellett elvégeznie, mivel a végrehajtás jogalapját és elrendelésének feltételeit a fent kifejtettek szerint az adóhatóság sem vizsgálhatta a támadott végzéseiben.

[23] A felperes eljárási szabályszegésként hivatkozott a kereset kimerítésének hiányára is. A Kúria ugyanakkor rámutat arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéleti indokolásának [21] bekezdésében számot adott arról, hogy a végrehajtási eljárás megszüntetésére vonatkozó felperesi hivatkozást miért nem tartotta alaposnak, a [18] és [23]-[24] bekezdésekben pedig indokát adta annak is, hogy a végrehajtás idő előttségével kapcsolatos felperesi jogsérelmet miért nem tartotta jelen eljárásra tartozónak. Erre figyelemmel a felperes nem tudta kellőképp, a Kp. 117. § (4) bekezdése által megkövetelt mértékben valószínűsíteni a Kp. 86. §-ának és a Pp. 341. § (1) bekezdésének sérelmét.

[24] A felperes hivatkozott a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseinek sérelmére is. Indokolásként ugyanakkor csupán arra utalt, hogy az ítélet indokolása „túl általános”, azt azonban nem fejtette ki, hogy az indokolásból melyik kötelező tartalmi elem hiányzik, illetve mely tartalmi elem kapcsán állapítható meg az ügy érdemére kiható hiányosság. A felperes tehát ezen eljárási szabályszegés bekövetkeztét sem tudta kellőképp valószínűsíteni. A Kúria végül rögzíti, hogy az Avt. 106. § (6)-(7) bekezdéseinek téves értelmezésére vonatkozó hivatkozás sem alapozza meg a jelen ok alapján történő befogadást, a felperes ugyanis e hivatkozásával nem egy eljárási szabályszegést állít, hanem a bíróság jogértelmezésének helyességét kérdőjelezi meg, ami az ügy érdemére tartozó kérdés. Mindezek alapján a felülvizsgálati kérelem befogadására a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján sem kerülhetett sor.

[25] A Kúria a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján hivatalból megvizsgálta a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) és ac) alpontjában foglalt befogadási okokat is. A Kúria szerint az ügy nem vet fel olyan jogkérdést, amely nagy számú új ügyben fordulna elő, továbbá nem észlelte azt sem, hogy az ügy eldöntése a felperes (és tulajdonostársa) személyén kívül másokat, a jogalanyok széles körét érintené, így a befogadás a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján sem volt indokolt. Az ügyben nem merült fel az Európai Unió jogának alkalmazása, így a befogadásra a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontja alapján sem volt lehetőség. A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási okot – a felet terhelő, Kp. 117. § (4) bekezdése szerinti indokolási kötelezettség folytán – hivatalból nem vizsgálhatta.

[26] Mindezekre figyelemmel a Kúria azt állapította meg, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn, ezért a befogadást megtagadta.

[27] A befogadás megtagadásával a felülvizsgálati eljárás lezárult, így a Kúria a felperes azonnali jogvédelem iránti kérelmének elbírálását mellőzte.

A döntés elvi tartalma

[28] *Nem indokolt a felülvizsgálati kérelem joggyakorlat egységének biztosítása érdekében való befogadása, ha az ügyben felmerült elvi jelentőségű jogkérdésben a Kúria közzétett határozatában már állást foglalt.*

[29] *A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjában foglalt befogadási okra való hivatkozás esetén a kérelmezőnek be kell mutatnia, hogy az eljárási szabályszegés a konkrét ügy érdemére kihatással volt, továbbá, hogy annak ténybeli alapja kétséget ébreszt a jogerős határozat helytállósága tekintetében oly mértékben, hogy az további érdemi vizsgálat nélkül nem megítélhető.*

Záró rész

[30] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[31] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[32] A végzéssel szembeni további felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. december 4.

dr. Darák Péter s.k.

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.

dr. Márton Gizella s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

dr. Demjén Péter s.k.

dr. Stefancsik Márta s.k.

bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő